

TEKST 1:

De bijbelse grondstructuur is er één van oproep en antwoord.

De God van het jodendom en van het christendom is geen zwijgzame God.

Integendeel, de hele bijbelse traditie vertelt hoe God telkens weer het initiatief neemt,

hoe Hij mensen aanspreekt en oproept.

Van Abraham tot Samuël, van Mozes tot Petrus ...

God roept hen.

Die aanspreking omvat altijd een opdracht die min of meer 'vreemd' is, iets waar de mens uit zichzelf niet toe zou komen:

- *De Heer sprak tot Abraham "Trek weg uit uw land, uw stam en ouderlijk huis, naar het land dat Ik u zal wijzen." (Gen 12, 1)*
- *De Heer sprak tot Mozes "Ik zend u naar de farao. U moet mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte leiden" (Ex 3, 16)*
- *Jezus zei tegen Simon: 'Wees niet bang. Voortaan zul je mensen vangen.' (Lc 5, 20)*

Elke aanspreking van God vraagt om moed van diegene die aangesproken wordt.

Het gaat niet vanzelf.

Er is veel twijfel bij de aangesproken mens.

Ze zoeken excuses.

Toch klinkt er in elk roepingsverhaal ook een belofte :

'Je moet niet bang, zijn, Ik ben bij je.'

Gods roepstem respecteert echter altijd de vrijheid van de mens.

Een aanspreking nodigt uit en wacht op een antwoord, maar verplicht niet.

(Karen Germeys, naar P. Raes, 2006)

TEKST 2:

"Telkens moet een leerkracht, tegelijkertijd, een leerling confronteren met een weten dat hem of haar voorbijgaat en hem of haar de nodige hulp bieden om zich dat weten toe te eigenen.

Hij moet, tezelfdertijd, het engagement van de persoon uitlokken én de middelen ter beschikking stellen zonder dewelke het leren niet zou lukken.

(...) Elk werkelijk onderricht neemt, in één beweging, het verontrustende karakter aan van een ontmoeting met het onbekende en de begeleiding die de noodzakelijke geruststelling biedt.

Een leerkracht vraagt niet zondermeer om in het water te springen.

Hij geeft enkele raadgevingen om niet te verdrinken en hij staat klaar om een boei te werpen.

Voor de leerling is elk leermoment een confrontatie met iets wat hem of haar overstijgt.

Leren is durven een risico nemen, zich aan het onbekende wagen: een vraagstuk durven oplossen, een gedicht durven voordragen voor de klas, ...

Dat is allemaal niet evident."

(Phillippe Meirieu, 2005)

TEKST 3:

“Er is geen tegenstelling tussen de liefde voor het vak en de liefde voor de leerling. Een passie hebben voor je vak betekent net dat je er alles aan doet om dit vak toegankelijk te maken voor de leerlingen. Je wil het met hen delen. Een authentieke leerkracht laat niet alleen een nieuwe wereld zien – de wereld van de wiskunde, van de techniek, van de geschiedenis – maar maakt die ook toegankelijk zodat leerlingen zelf kunnen ervaren of die nieuwe wereld hen boeit.

Want het enthousiasme kan op een koude steen vallen. Het is zoals met een goed boek dat je een vriend aanraadt te lezen. ‘Dit boek *moet* je eens lezen’. Je zegt het met aandrang omdat je wenst dat hij hetzelfde plezier aan het boek beleeft als jijzelf. Maar dat is helemaal niet zeker.”
(Piet Raes, 2010)

TEKST 4:

“Dit veronderstelt leerkrachten die ook getuigen zijn. Zij leggen niets op, maar zij wekken vertrouwen.”
(M. Léna, 1999)

TEKST 5

“Een goede leerkracht wil en weet leerlingen te boeien. Dat laatste moet letterlijk genomen worden. Een leerling boeien is hem wegvoeren van zijn eigen wereldje, hem nieuwe horizonten bieden.”
(Hans Van Crombrugge, 2009)

Het thema 'meesterschap' omvat ook een ander aspect: meesterschap over zichzelf. Want je kan maar liefde voor het vak en voor de leerlingen behouden als je goed in je vel zit. Aandacht voor zelfzorg is echter niet vanzelfsprekend in de onderwijssector.

Zie bvb. het begin van een *artikel uit Klasse voor leerkrachten* (nr. 188, oktober 2008, p.17-19) :

Zelfzorg: meer dan een reep chocolade

Je mag als leraar niet zeggen dat je het moeilijk hebt.
Taboe. Veertig procent van alle ziektedagen heeft
nochtans een psychosociale oorzaak.
We zorgen goed voor onze leerlingen,
maar dragen we even goed zorg voor onszelf?
Aardige en betrokken mensen
met een hoog verantwoordelijkheidsgevoel
zijn het meest kwetsbaar voor stress en burn-out. (...)

LEES VANUIT DEZE BEZORGDEHEID DE VOLGENDE TEKSTEN DIE SPREKEN VANUIT DE GELOOFSTRADITIE

TEKST 1:

*Het goede nieuws van het evangelie
is dat we graag gezien zijn,
gratuit, zonder meer.
We zijn aanvaard
met al onze talenten en al onze zwakheden.
Het vraagt echter moed om te aanvaarden
dat je aanvaard bent.
We zouden zo graag onszelf veranderen.*

*Het vraagt moed om Gods liefde niet te willen verdienen.
Niet door ons goed gedrag.
Niet door onze goede wil.
Nee, we zijn al geliefde mensen.
We zijn parels in Gods ogen.
Zijn liefde is eerst.
En al de rest
al onze inzet en ons handelen
is slechts een antwoord
op datgene wat we eerst mochten ontvangen.
(Karen Germeys, 2011)*

TEKST 2

Liefde stroomt over.
Je leeg laten lopen
is niet wat de liefde vraagt.
Voor wie kun je goed zijn
als je voor jezelf slecht bent?
Zie naar de bron van het leven.
Vul eerst jezelf
zoveel dat je overvloed
naar anderen.
Dan zal ik graag genieten
van jouw overvloed.

(Bernardus van Clairvaux, monnik uit de 12de eeuw)

TEKST 3

Over het geloof in de kracht en de werkzaamheid van Gods Geest:

“Dat de Geest in de groei en de opvoeding van een mens tussenkomt, betekent vooral dat een opvoeder zelf niet het begin en het einde van de opvoeding is. Hij draagt medeverantwoordelijkheid, maar is niet de enige die ‘aan het werk’ is. Een opvoeder of onderwijzer wil vaak niets aan het toeval overlaten. Alles goed plannen en in goede banen sturen. Maar de aanwezigheid van de Geest als een kracht die meehelpt, relativeert het belang van de opvoeder. Dankzij de Geest kan de opvoeder ook met een gerust hart gaan slapen. Positief geformuleerd, in een christelijk perspectief durft een opvoeder erop vertrouwen dat er ook veel buiten hem of haar om gebeurt. De Geest is geen alibi om niets te doen, integendeel. (...) Maar gezonde zelfrelativering van de rol als opvoeder is de heilzame keerzijde van het geloof in de Geest die mee aan de kar trekt.”

(Piet Raes naar M. Léna, 2009)

BESPREEK MET ELKAAR :

Wat kunnen deze teksten jou als leerkracht te zeggen hebben over ‘zelfzorg’ ?

Verwacht je dat je het daar, éénmaal aan de slag in een school, moeilijk mee zal hebben? Waarom wel / niet ?

Noteer een aantal trefwoorden/kernwoorden op de gekleurde kaarten.

Woorden die vanuit dit thema iets zeggen over katholieke identiteit van een (basis)school.